

РЕШЕНИЕ

№ 7311

гр. София, 28.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 19.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **6362** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл.166, ал.2 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс (ДОПК)

Делото е образувано по жалба на [фирма] – [населено място], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], ЕИК[ЕИК], представлявано по пълномощие (л. 55 от делото) от адвокат С., против Акт за установяване на публично държавно вземане № ПВ – 088/16.06.2011г., издаден от председателя на Държавна агенция за метрологичен технически надзор (ДАМДТ), с който е разпоредено на жалбоподателя да заплати сумата от 3282,89лв., дължима по 8 фактури, описани в акта, както и законната лихва върху всяка от сумите по фактурите от датата на издаването на акта до окончателното погасяване на задълженията.

С жалбата се иска отмяната на акта по единствено съображение, че дружеството е в производство по несъстоятелност - съгласно решение от 25.03.2010г., влязло в сила на 01.04.2011г. съгласно изричното му вписване от Агенцията по вписванията в Търговския регистър по партидата на дружеството, което обстоятелство е прието за известно на съда и ненуждаещо се от доказване. В ход по същество чрез процесуален представител жалбата се поддържа, излага се довод, че фактурите, посочени в мотивите на акта са издадени преди откриване на производството по несъстоятелността, по всяка от тях е могло да бъде издаден акт за установяване на публично вземане преди тази дата. В жалбата по това съображение се излага довод,

че вземанията по фактурите следвало да бъдат предявени съгласно предвидените в нормативните разпоредби ред и срокове пред съда по несъстоятелността, което не е направено, видно от вписванията по партидата на дружеството. С издаването на процесния акт за вече установени и изискуеми държавни вземания се опорочавала целта на оздравителния план на дружеството и се накърнявали интересите на останалите кредитори.

Ответникът в писмено становище по делото – чрез процесуален представител, оспорва жалбата, твърди неоснователността ѝ, тъй като настоящият съд нямал компетентност да се произнася по въпроси относно несъстоятелността, вземанията на агенцията са възникнали на датата на издаване на процесния акт и са неверни твърденията, че са възникнали преди и по време на откриване на производството по несъстоятелността.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Съдът като обсъди доказателствата по делото и взе предвид доводите на страните, като извърши цялостна служебна проверка по реда на чл.168,ал.1 АПК на оспорения акт, намира за установено от фактически и правна страна следното.

Актът е връчен на 21.06.2011г., а жалбата до съда е с дата 01.07.2011г., с оглед на което жалбата е подадена в срока по чл.149,ал.1 АПК. С оглед на това и предвид наличието на правен интерес от оспорването, както и че актът подлежи на съдебен контрол - по реда на чл. 145 и следващите от АПК вр. с чл.166, ал.2 от ДОПК, то жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество - НЕОСНОВАТЕЛНА.

Между страните не е налице спор по фактите, приети за установени в мотивите на АУПДВ - относно издадените 8 броя фактури, описани в мотивите на акта, стойностите и предмета на същите – за държавна такса за извършени от ДАМТН действия по технически надзор на съоръжения с повишена опасност, съгласно глава пета от Закона за техническите изисквания към продуктите(ЗТИП), дължими на основание чл. 43 от същия закон и в размерите, определени съгласно Тарифа 11 за таксите, които се събират в системата на тази агенция, както и че сумите по същите фактури не са платени от жалбоподателя, - с общ размер на главниците по фактури - 2654,50 лв.

С АУПДВ е начислена и следващата се лихва в размер общо на 628,39 лв. по Закона за лихвите върху данъци, такси и други държавни вземания, които изчисления също не са спорни.

Съгласно чл. 43 от ЗТИП, за издаваните от ДАМТН лицензии, за извършване на проверките, за заверка на документи, издаване на удостоверения и разрешения, за технически прегледи, проверки и изпитвания на съоръжения с повишена опасност по реда на този закон, извършени от Главна дирекция "Инспекция за държавен технически надзор", се събират държавни такси по тарифа, одобрена от Министерския съвет. Следователно, е налице предвидено в закон основание за заплащане на държавна такса, конкретният размер на която се определя в отделен акт на изпълнителната власт.

Съгласно чл. 162,ал.2,т.3 ДОПК задълженията за държавни такси, установени по силата на закон, какъвто в случая е чл. 43 от ЗТИП, са публични държавни вземания. След като не е спорно, че предметът на фактурите, описан в процесния АУПДВ произтича от задължения за държавни такси по последната разпоредба, то следва извод, че е издаден за събирането на публични държавни вземания, с оглед на което е приложим предвиденият ред за установяването им по чл.166 ДОПК.

Поради липса на специални разпоредби, процесното публично задължение за държавни такси следва да се определи по реда на чл.166, ал.2 ДОПК – с Акт за установяване на публично държавно вземане от ръководителя на съответната администрация и по реда на АПК. С оглед на изложеното, то следва извод, че процесният АУПДВ е издаден от компетентен орган – ръководителя на ДАМТН, и в предвидената по чл. 59,ал.2 АПК писмена форма и с изискващото се съдържание относно излагането на правни и фактически съображения в необходимата за проверка на изразената воля степен.

Предвид липсата на спор по фактите, както и обстоятелството, че АУПДВ се основава само на издадени вече писмени документи от жалбоподателя – фактурите, с получател жалбоподателя, то не са допуснати съществени нарушения на процедурата по издаването на акта - относно неуведомяването на жалбоподателя за започване на производство по издаването на акта, за запознаването му с доказателствата и възможност да представи възражения, предвидени по чл. 26, 34 и 35 АПК.

Актът е и материално законосъобразен. Предвид липсата на спор относно плащането на задълженията, то е налице основание за установяването им с АУПДВ, съгласно чл.166,ал.2, изречение първо ДОПК.На основание тази разпоредба, именно с АУПДВ следва да се установи държавното вземане за такси по чл.43 ЗТИП. Поради това неоснователни са доводите в жалбата поддържани в писмена защита и в ход по същество, че държавните вземания са установени с фактурите и въз основа на същите е следвало да бъдат предявени в масата на несъстоятелността.

С процесният акт е установено държавното вземане, а редът за предявяването на така установеното вземане за плащане е въпрос на отделно производство – по събирането му и е неотносим към законосъобразността му. Поради това всички доводи в жалбата и писмената защита свързани с реда на предявяване на установени държавни вземания спрямо длъжник, по отношение на който е открито производство по несъстоятелност са неотносими към дължимата от съда преценка за законосъобразност на АУПДВ на основанията по чл.146 АПК, съгласно чл.168,ал.1 от същия кодекс.

Всичко изложено обосновава извод за неоснователност на жалбата и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ.

По изложените правни и фактически съображения, на основание чл. 172,ал.2, предложение първо АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], в несъстоятелност със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], с ЕИК[ЕИК], против Акт за установяване на публично държавно вземане № ПВ – 088/16.06.2011г., издаден от председателя на Държавна агенция за метрологичен технически надзор.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

